

Una mirada única de Girona

Text > ASSUM GUARDIOLA

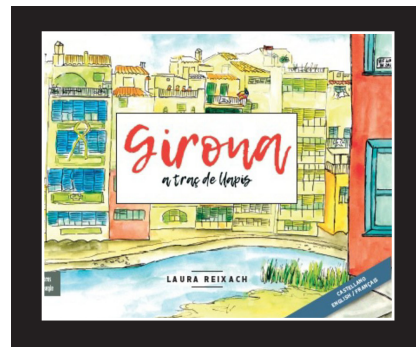
Abans de començar *Girona a traç de llapis* vaig pensar: guaita, un altre llibre il·lustrat de Girona, d'aquells que són ideals per regalar a una visita que ve de l'estranger i quedar la mar de bé. Dibuijos a llapis, en aquest cas, sembla. Tapa dura i bona edició. Hi trobaré aquelles imatges patrícies que ens fan estimar la ciutat: la Gironaicolorida del riu Onyar, la catedral ben plantada, la pujada costeruda del carrer de la Força i el vigor bellugadís de la Rambla al capvespre d'una tarda d'estiu. Una amiga que coneix bé l'autora em va alertar, però. Ull, em va dir, aquest és un llibre diferent. I és que si m'hagués fixat bé en el dibuix de la portada, on figura un enorme llaç groc en un dels balcons de les cases de l'Onyar, hauria endevinat que aquell llibre m'oferia alguna cosa més. Ai, les idees preconcebudes! A vegades ens priven d'indagar més al fons.

Vaig obrir el llibre, doncs. Després de la primera pàgina, que ens mostra l'autoretrat de perfil de l'autora i il·lustradora, les ulleres de pasta vermelles i el cabell rinxolat, a la següent se'ns presenta un dibuix d'una panoràmica a vista de muralla. Cito literalment les indicacions de l'autora que acompanyen els dibuixos: la Devesa, el pulmó verd de Girona amb els co-

lors de la tardor, Rocacorba, el Canigó ben blanc, Sant Fèlix, la catedral i la «Facu» de Lletres. I el text que acompanya aquests primers traços: «Despunta el dia a Girona. Un cel clar, net de núvols. Quatre gats passejant per la muralla (no pas dels que miolen). I una intensa olor de quitrà d'un teulat que està en obres. El de l'esquerra, on s'està un colom. La vista és esplèndida. Una teranyina de terrats amb la Catedral, Sant Fèlix i les muntanyes com a teló de fons...» Em vaig adonar de dues coses: que el llibre estava il·lustrat a l'estil dels *urban sketchers* i que l'autora, amb el text, em feia viure la imatge. A partir d'aquí, literalment, vaig xuclar el llibre.

Girona a traç de llapis és un llibre viu, que té moviment. I aquest és el seu gran mèrit. Perquè ens poden agradar uns dibuixos i els textos que els acompanyen, però aconseguir que un llibre il·lustrat et faci sentir, trepitjar i tastar una ciutat és tota una altra cosa. I l'autora ha sabut fer-ho. Un cop vaig acabar l'embat trepidant d'aquesta primera mirada/lectura en vaig fer una segona més calmada i vaig acabar d'entendre l'abast d'aquest llibre únic.

Què més hi trobareu? La mirada personalíssima de l'autora. La panoràmica i el detall, com qui mira pel forat d'un pany: descobrireu una

REIXACH, Laura. *Girona a traç de llapis*. Girona: Llibres del Segle, 2018. 102 p.

Girona lluny dels tòpics, una Girona petita i ufanosa. La Girona urbana i la Girona monumental. La Girona quotidiana. Uns dibuixos que, a vegades, són traços vaporosos i, en d'altres, gargots enèrgics, i uns apunts escrits que diuen allò que la imatge, per si sola, no pot mostrar: apunts sonors, olfactius i, també, alguns tocs de posicionament social, converses imaginades i picades d'ullet.

Laura Reixach t'ensenya a mirar i a viure la ciutat amb els cinc sentits.

Llum, foc, destrucció!

Text > ARIADNA GABARDA

Una pila de zombis amuntegats a l'habitació d'una residència geriàtrica? Sí. Una carrera vertiginosa amb cotxe pel bell mig de l'Eixample? Sí. Tot el cos dels Mossos d'Esquadra mobilitzats arreu i a punt per obrir foc? També. Fantàstiques referències cinematogràfiques que apareixen en el millor moment de la novel·la? Moltíssimes. Una història trepidant pels carrers de Barcelona, amb un ritme que no afluixa? Dos antics amics de la universitat que desconeixen que la humanitat depèn

de cada pas que facin? Ho tenim. I, a més, ens arranca una rialla a cada pàgina. Així és *Carnada*, l'última novel·la del gironí Pep Prieto. Queda clar que només algú com ell sap com fer funcionar aquest relat que bé mereix ser adaptat a un guió delirant per a un llargmetratge èpic. Pocs com Prieto tenen l'habilitat per barrejar, en una sola trama, dos amics amb cara d'incredulitat, zombis llardosos, secrets institucionals, centenars de milers de mossos d'esquadra i una sola memòria

USB. I és que vivim en una època on totes les memòries USB són l'inici d'històries apocalíptiques, o almenys dues d'elles. La de la Gürtel n'és una. La que en Pep i l'Andreu han de recuperar per encàrrec d'en Piqueras n'és l'altra.

I és aquí on els dos protagonistes entren en una èpica de dimensions colossals. Dos herois desconeguts, units per una vella amistat i amb molt poca convicció per salvar el món, es troben immersos en una espècie de gimcana que transcorre per escenaris apocalíptics.